

कालेनकर्मभिःतमसाभोगाभिनिवेशेनचरुद्धमावृतंसत् ॥ ३० ॥ ज्ञानफलमाह विशोकइति एतदेवशोकहेत्वभावेनोपपादयति शोकस्यहिहेतु
द्वैतभ्रमः तस्यदेहः तस्यलिंगम् तस्यगुणाः तेषामविद्या तत्रब्रह्मसंपत्त्याब्रह्माहमितिज्ञानेनलीनाप्रकृतिरविद्यायस्मिन्तन्नैर्गुण्यंभवति नतुसुषुप्तिप्र
लययोरिवाविद्याशेषम् तस्मान्नैर्गुण्याद्गुणकार्यलिंगनाशः अलिंगत्वाच्च असंभवः सम्यग्भोगायभवतिपुनःपुनरितिसंभवःस्थूलदेहः तद्रहितः त
तश्चतत्परिच्छेदाभावात्संछिन्नोद्वैतलक्षणःसंशयोभ्रमोयस्यसविशोकःजातइति ॥ ३१ ॥ भगवतोमार्गमालक्ष्य यदुकुलस्यसंस्थांनाशंश्रुत्वा नार
दोक्तंचानुस्मृत्य स्वःपथायस्वर्गमार्गाय निभृतात्मानिश्चलचित्तः ॥ ३२ ॥ तांदुर्विज्ञेयाम् वक्ष्यतिहि सौदामन्यायथाकाशोयांत्याहित्वाऽभ्रमंड

गीतंभगवताज्ञानंयत्तत्संग्राममूर्द्धनि ॥ कालकर्मतमोरुद्धंपुनरध्यगमत्प्रभुः ॥ ३० ॥ विशोकोब्रह्मसंपत्त्यासं
छिन्नद्वैतसंशयः ॥ लीनप्रकृतिनैर्गुण्यादलिंगत्वादसंभवः ॥ ३१ ॥ निशम्यभगवन्मार्गसंस्थांयदुकुलस्यच ॥
स्वःपथायमतिचक्रेनिभृतात्मायुधिष्ठिरः ॥ ३२ ॥ पृथाप्यनुश्रुत्यधनंजयोदितंनाशंयदूनांभगवद्गतिंचताम् ॥
एकांतभक्त्याभगवत्यधोक्षजेनिवेशितात्मोपररामसंस्तुतेः ॥ ३३ ॥ ययाऽहरद्भुवोभारंतांतनुंविजहावजः ॥
कंटकंकटकेनेवद्वयंचापीशितुःसमम् ॥ ३४ ॥ यथामत्स्यादिरूपाणिधत्तेजल्याद्यथानटः ॥ भूभारःक्षपितोये
नजहौतच्चकलेवरम् ॥ ३५ ॥ यदामुकुंदोभगवानिमांमहींजहौस्वतन्वाश्रवणीयसत्कथः ॥ तदाहरेवाप्रतिबु
द्धचेतसामधर्महेतुःकलिरन्ववर्त्तत ॥ ३६ ॥

लम् गतिर्नलक्ष्यतेमर्त्येस्तथाकृष्णस्यदेवतैरिति संस्तुतेरुपरराम जीवन्मुक्ता
बभूव देहंजहावितिवा ॥ ३३ ॥ तदेवमुक्तमपियादवेभ्योभगवतोवैलक्षण्यमबुध्वातत्साम्यंवदतोमंदमतीन्द्रति वैलक्षण्यंस्पष्टयतिद्वाभ्याम् यया
यादवरूपयातन्वा भुवोभारंकटकेनकंटकमिवाहरत् यादवतनुःभूभारतनुश्चेतिद्वयमपीश्वरस्यसंहार्यत्वेनसममेव ॥ ३४ ॥ श्रीकृष्णमूर्त्तेर्विशेषमाह
यथेति तान्यपियथाधत्तेजहातिच तदाह यथानटोनिजरूपेणस्थितोरूपांतराणिधत्तेऽर्धत्तेच तथातदपिकलेवरंजहौ अंतरधादित्यर्थः ॥ ३५ ॥
युधिष्ठिरस्यस्वर्गारोहप्रसंगायकलिप्रवेशमाह यदेति स्वतन्वाजहौ सतनोरेववैकुण्ठारोहात् श्रवणार्हासतीकथायस्य तदा यदहस्तस्मिन्नेव अहरि
तिलुप्तसप्तम्यंतपदम् अप्रतिबुद्धचेतसामिति विवेकिनांतुनप्रभुरित्युक्तम् अन्ववर्त्ततेति पूर्वमेवांशेनप्रविष्टस्यतेनरूपेणानुवृत्तिरुक्ता ॥ ३६ ॥